

P. M.

=====

Förhandlingarna om ett avtal angående trävaruexportens reglering mellan Finland, Sverige och Ryssland hava numera utvecklat sig därhän, att Exportles torde vara beredd att ingå en överenskommelse av det innehåll, som närslutna bilaga utvisar.

Jämlikt sagda förslag till avtal skulle den årliga exportkvantiteten från de 3 länderna fördelas så, att varje land under de 3 år avtalet varar eller under åren 1932 - 1934 skulle tilldelas en kvotandel om 33 1/3 % (alternativt 32½ % för Finland, 32½ % för Sverige och 35 % för Ryssland) av de tre ländernas gemensamma utbud för export.

Den årliga exportkvantiteten skulle bestämmas enligt det beräknade behovet av en delegation, där de tre länderna äro lika representerade efter enhälligt fattat beslut. Detta betyder således, att överenskommelsen, om deltagarna icke äro ense om exportkvantitetens storlek, redan om ett år kan bliva ogiltig .

Det förelagda förslaget till avtal innehåller alla de synpunkter, som från finsk sida framförts såsom nödvändiga. Enligt vår åsikt är en överenskommelse om trävaruexportens reglering, vilken skulle gälla åtminstone nästa år, och ifall att samstämmighet uppnås kunde utsträckas för ytterligare två år, fortfarande av stor betydelse för den internationella trävarumarknaden, närmast därför att densamma begränsar det osäkerhetsmoment,

som den ryska konkurrensen under de senaste åren inneburit. Kommer avtalet icke till stånd, få vi däremot bereda oss på en skärpt rysk konkurrens. Utrikespolitiska och allmänt ekonomiska skäl torde även tala för ingåendet av avtalet, men ifrågasättas kan om en internationell överenskommelse överhuvudtaget skall ingås under nuvarande oklara förhållanden.

En nödvändig förutsättning för ingåendet av en överenskommelse är dock, att Finlands sågindustri å sin sida kan uppfylla avtalets bestämmelser. I nuvarande läge kan detta enligt vår åsikt icke åstadkommas utan våra bankers effektiva medverkan.

De förbindelser, som vår förening erhållit av sågverksägare representerande c:a 90 % av landets totala exportkvantitet för avtalets ingående, garantera detsamma innehållande till en viss grad, men erfordra dock en ytterligare säkerhet för det fall, att under nästkommande år större förändringar i marknadsläget skulle äga rum, vilket i närvarande ögonblick kan anses vara möjligt. Denna säkerhet erhålles endast genom att industriföretagens kreditgivare å sin sida förbinda sig att medverka till avtalets upprätthållande.

För att full visshet skulle nås om att deltagarna i avtalet uppfylla sina förpliktelser, är det nödigt att fastställa en konventionalplikt av en betryggande storlek för de parter, som överskrida den överenskomna exportkvantiteten, och har förslag väckts om införandet av en dylik ersättningskyldighet. Denna konventionalplikt skulle beräknas enligt ett visst belopp för varje standard trävaror, som utföres över kvoten. För att ersättningskyldigheten

närmare skall kunna preciseras, skulle totalkvoten för varje land fördelas på de enskilda företagen i enlighet med vad redan förslagsvis skett. Då det emellertid visat sig svårt att härvid nå en fullt tillfredsställande anordning, och då det i varje fall är nödigt för företagen att ställa nödiga garantier för en eventuell ersättningskyldighet, föreslå vi, att bankernas medverkan i avtalet ordnas så, att var och en av dem ikläder sig en garanti för att en viss total exportkvantitet, omfattande alla ifrågavarande banks kunder, icke överskridas, varvid resp. bank skulle hava rätt att enligt överenskommelse med sina kredittagare vidtaga smärre förändringar av fördelningen av de totala exportkvantiteterna å de olika företagen. Sedan detta skett skulle riksbanken teckna nödig totalgaranti för överenskommelsen. Då avtalets ingående, oaktat alla dessa försiktighetsmått, kan innebära en viss risk, skulle detsamma i sin helhet ytterligare föreläggas statsrådet för sådant godkännande, som ifall svårigheter ifråga om kvotens innehållande skulle uppstå, eventuellt kunde föranleda nödiga åtgärder från statsmaktens sida.

Vi bifoga här förteckningar, uppgjorda enligt oss tillgängliga uppgifter över de olika bankernas kredittagare bland landets trävaruexportörer, vari anförts den andel i en beräknad total kvantitet om 700.000 stds, som vår förening för behandling av det föreslagna avtalet tillsatta delegation tilldelat de olika företagen och den totalkvot, som jämlikt denna fördelningsgrund skulle tillkomma var och en bank.

För vår del komma vi att, därest avtalet kommer till stånd, påyrka en exportkvantitet om c:a 770.000 stds för vart och ett av de tre fördragsslutande länderna under 1932. Skillnaden mellan denna kvantitet och det

totala beloppet i vår fördelningslista eller 70.000 stds
anse vi bör reserveras såsom en säkerhet för reglering av
de eventuella avvikelser från den totala exportkvantiteten,
som möjligen kan äga rum från utom bankernas kontroll
stående sågföretags sida.

Helsingfors, den 19 december 1931.

**FINSKA
SÄGVERKSÄGAREFÖRENINGEN**

